

DRUGO NAČELO:

RODITELJI TREBAJU BITI AKTIVNI ČLANOVI TIMA

TAC (TEAM AROUND THE CHILD) pristup – TIM OKO DJETETA

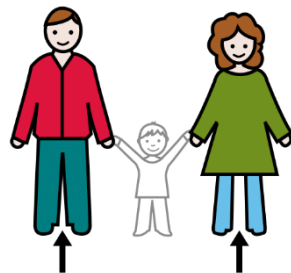
ZAŠTO?

RODITELJI NAJBOLJE POZNAJU SVOJE DIJETE – IZVOR SU VRIJEDNIH INFORMACIJA

RODITELJI ZNAJU NAJBOLJE OPISATI DJETETOVE I OBITELJSKE SVAKODNEVNE TEŠKOĆE, ŽELJE I POTREBE

DOGOVOR S RODITELJIMA (objašnjenje):

ŠTO SE OD NJIH OČEKUJE (njihova uloga)

ŠTO ĆE ZAJEDNIČKI RADITI (zadaci)

MOGUĆI ISHODI (ne obećavati)

DRUGO NAČELO: Roditelji imaju pravo biti dio tima oko djeteta (TAC). Dijete „pripada“ roditeljima te niti jedan plan ili odluka ne bi trebali biti doneseni bez roditeljske uključenosti. Ako roditelji nisu uključeni, onda se ne radi o timu oko djeteta. Prije početka zajedničkog rada trebaju se utvrditi pravila.

Nužna je fleksibilnost oko uključenosti roditelja – roditelj može biti u pratnji svojih roditelja (djedova ili baka), drugih rođaka ili bliskih prijatelja. Drugi član obitelji možda će morati preuzeti ulogu roditelja ako očekivanja u određenom trenutku budu prezahtjevna za roditelja.

Neki roditelji će biti nervozni zbog situacije u kojoj se nalaze i bojati se otvoreno razgovarati. U tim će mu situacijama član tima koji ima najbliskiji odnos s roditeljem pružati potporu. Iznimno važno pravilo TAC-a je da svaka osoba ima jednako pravo glasa i sva mišljenja se poštuju. Budući da dijete „pripada“ roditeljima, njihove želje su vrlo važne.

U situacijama kad se mišljenja oko plana tretmana razilaze, treba biti oprezan kako se nitko ne bi osjećao zanemareno ili odbačeno. Ponekad je potrebno neko vrijeme za prikupljanje dodatnih informacija. Možda bi se roditelji i stručnjaci trebali dogovoriti za poseban sastanak tijekom kojeg bi se detaljno analizirali problemi i potrebe. Možda je raspravu moguće odgoditi za kasnije. Ako se roditelj ili drugi član tima osjeća isključeno, povjerenje i partnerstvo može biti trajno izgubljeno.

Mjesto susreta treba odgovarati roditeljima. Sastanci se mogu održavati i u obiteljskom domu. Druge mogućnosti trebaju biti dostupne, ugodne i nezastrašujuće. Djeca vrtičke dobi trebaju biti dobrodošla.

DOGOVOR OKO INFORMACIJA: Mora postojati osnovni dogovor između roditelja i članova tima oko djeteta na samom početku suradnje. To znači da će roditelji biti upoznati s onime što ih očekuje. To također znači da će svaki član tima za tri, šest ili devet mjeseci moći evaluirati jesu li se ispoštovali dogovori.

Slijedi ulomak iz „Odgajanje djece rane i predškolske dobi s posebnim potrebama“:

„Ne preporučam pravni ugovor među dionicima. Također, bilo bi neprimjereno roditeljima obećati da će dijete nešto postići nakon zajedničkog rada, ali roditeljima treba dati neki okvirni uvid što će ih očekivati ako se uključe. Prema mom mišljenju, suvremena rana intervencija i podrška obitelji treba jasno objasniti roditeljima što stručnjaci nude, kako će raditi zajedno te koji su realistični mogući ishodi.

Ovo može biti oblik inicijalnog dogovora ili neformalnog ugovora koji zajedno kroz diskusiju stvaraju roditelji i pružatelji usluga... Slijede tri primjera za takav dogovor koja se mogu dati roditeljima:

- Poštujemo vaše pravo i odgovornost odgoja vašeg djeteta te ćemo pružiti podršku koju tražite.
- Cijenit ćemo i poštovati vaše dijete, odnositi se prema njemu kao cjelovitoj osobi i poticati vas kako biste mu pružili najbolju moguću kvalitetu života, slobodnu od neugode i boli koliko je to moguće.
- Suradivat ćemo s vama kako bismo osigurali da potpora bude optimalno organizirana i da umanjimo umor, stres i pritisak na vaše dijete i vas kao roditelje.

Osnovni dogovor je nužno napraviti prije detaljne procjene djetetovih snaga i potreba, ali u njega je nužno uključiti neke temeljne, već poznate informacije o djetetu ili jedinstvenoj situaciji obitelji.“

(Ovo je ulomak od 57. do 58. str. knjige u kojoj se nalazi i duža lista mogućih dijelova neformalnog dogovora.)